

Sygn. akt II Ka 342/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	Stażysta Beata Wilkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2020 r.

sprawy **E. S.**

oskarżonego z art. 157 § 2 kk

M. P. (1) i M. P. (2)

oskarżonych z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego i obrońcę oskarżonych E. S. i M. P. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 6 lutego 2020 r. sygn. akt II K 728/18

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego E. S. 120 złotych, oskarżonej M. P. (1) 225 złotych i od oskarżyciela prywatnego A. K. 60 złotych tytułem opłat za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 342/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 6 lutego 2020 r., sygn. II K 728/18****1.2. Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny – pełnomocnik oskarżyciela prywatnego

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 57a § 1 kk w zw. z art. 115 § 21 kk, poprzez przyjęcie, że oskarżony S. dopuścił się występku chuligańskiego, gdyż działał publicznie, z błahego powodu, lekceważąc przy tym porządek prawny, w sytuacji gdy działanie oskarżonego nie nosiło cech czynu chuligańskiego;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie tylko bezzasadny, ale również formalnie, wadliwie zredagowany. Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska, że przy zarzucie obrazy prawa materialnego za punkt wyjścia należy przyjmować nie to co Sąd ustalił, lecz to co Sąd powinien był ustalić zdaniem skarżącego. Tak bowiem ujmowany zarzut obrazy prawa materialnego jest w istocie zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku (por.		

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2019 r., sygn. II KK 210/19, Prok. i Pr. 2020 nr 4-5, poz. 15, str. 10, Legalis Numer 1971891).

Prawidłowość zachowania oskarżonego przypisanego mu w zaskarżonym wyroku pod konkretne przepisy prawa karnego materialnego, tj. art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a §1 kk nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu Okręgowego. Oskarżony działał publicznie, przed sklepem (...), po południu, kiedy w pobliżu znajdowało się wiele osób, rażąco lekceważąc porządek prawny. O powodzie oczywiście błędnym można mówić wówczas, gdy zachodzi oczywista nieadekwatność reakcji sprawcy do zewnętrznej przyczyny wywołującej działanie, gdy cel, w jakim sprawca działa nie usprawiedliwia - w rozumieniu powszechnym - drastyczności środków podjętych przez sprawcę dla jego osiągnięcia. Tłumaczenie oskarżonego dotyczące nieprzyjemnej sytuacji w pracy z udziałem jego konkubiny M. P. (1) i pokrzywdzonego A. K. jako genezy zdarzenia uznano za powód oczywiście błahy w stosunku do podjętego przez oskarżonego zamachu na życie i zdrowie A. K.. Brutalne zaatakowanie pokrzywdzonego, w tym uderzanie go pięściami i upadek na twarde podłożone (beton i kostka), mogło zgodnie z doświadczeniem życiowym przynieść tragiczne skutki. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie, próba rozwiązania tej sytuacji rozmową, a nie za pomocą siły, nie została nawet rozważona przez oskarżonych.

Wniosek

<p>- o zmianę wyroku w stosunku do oskarżonego S. poprzez wyeliminowanie z opisu czynu elementów wskazujących na chuligański charakter zarzucanego oskarżonemu czynu oraz wymierzenie oskarżonemu kary zasadniczej grzywny i złagodzenie wysokości środka kompensacyjnego do kwoty 3 tysięcy złotych;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>- obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku, tj. art. 17 § 1 pkt 7 kpk, poprzez wydanie wyroku w/w wyroku, pomimo, iż postępowanie karne co do tego samego czynu oskarżonych toczyło się równolegle w Sądzie Rejonowym w Łukowie, sygn. akt II Kp 235/18, co oznacza, że Sąd I instancji powinien był umorzyć postępowanie karne prowadzone pod sygn. akt II K 728/18 ze względu na zawisłość sprawy;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Prokurator Prokuratury Rejonowej w Łukowie postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018 r., na podstawie art. 322 § 1 kpk, umorzył dochodzenie w sprawie spowodowania u A. K. obrażeń ciała zakłócających prawidłowe funkcje organizmu na okres powyżej 7 dni, w dniu</p>		

11 maja 2018 r., w Ł., tj. o czyn z art. 157 § 1 kk, wobec braku znamion czynu zabronionego ściganego z oskarżenia publicznego i braku interesu społecznego w objęciu ściganiem czynu ściganego z oskarżenia publicznego. W przeprowadzonej w tej sprawie opinii biegłego lekarza wynikało, iż obrażenia pokrzywdzonego spowodowały rozstrój jego zdrowia na okres poniżej 7 dni. Postępowanie to było jednak prowadzone „w sprawie”, a nie „przeciwko osobie”, a pokrzywdzony swoich praw mógł dochodzić w postępowaniu prywatnoskargowym. Jak orzekł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 stycznia 2019 r., sygn.. III KK 697/18, stan zawisłości sprawy, o którym mowa w art. 17 § 1 pkt 7 in fine kpk, jako przeszkoda prawna do prowadzenia postępowania, powstaje z chwilą wejścia postępowania przygotowawczego w fazę in personam, a więc przedstawienia konkretnej osobie zarzutu o dany czyn (LEX nr 2610280). Do rozważań zawartych w tym judykacie należy odesłać skarżącego. Organy ścigania w sprawie prowadzonej pod sygn. PR 1 Ds. 1057.2018 nie przedstawiły nikomu, w tym oskarżonym, żadnych zarzutów. Jediną czynnością procesową oprócz przyjęcia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa było dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność charakteru obrażeń jakich doznał pokrzywdzony.

Wniosek

- uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania;

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
- bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku		
Lp.	Zarzut	
3.	<p>- obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku pod postacią art. 7 kpk, polegająca na uwzględnieniu okoliczności przemawiających wyłącznie na niekorzyść oskarżonych, przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów przez dowolną ocenę dowodów, niewyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności przez:</p> <p>a) nieobdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonych S. i P., w których to oskarżeni wyjaśnili, że oskarżona P. nie miała nic wspólnego z pobiciem oskarżyciela prywatnego;</p> <p>b) nieobdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego S., w których wskazywał on, że chciał tylko wyjaśnić okoliczności uderzenia oskarżonej P. przez A. K. oraz że został sprowokowany przez oskarżyciela prywatnego;</p> <p>c) obdarzenie walorem wiarygodności sprzecznych w tym zakresie zeznań A. K. i A. C., w których zeznali oni, że oskarżona P. mówiła, że A. K. nie wyjdzie żywy ze sklepu i pominięcie w tym zakresie okoliczności płynących z zeznań świadka M. D., która nie słyszała żadnych gróźb oskarżonej;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>d) obdarzenie walorem wiarygodności zeznań świadków – pracowników sklepu (...), że oskarżona P. pytała się ich kiedy kończy pracę A. K. w sytuacji, gdy grafik pracowników sklepu (...) był dla oskarżonej dostępny;</p> <p>e) pominięcie okoliczności płynących z protokołu powypadkowego z dnia 8 czerwca 2018 roku sporządzonego przez inspektora BHP T. K. i treści załączonego do niego oświadczenia świadka A. C., z których wynika, że A. K. przygniótł drzwiami oskarżoną P.;</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Rejonowy dokonał oceny dowodów zgodnej z wymogami płynącymi z art. 7 kpk. Analizował przy tym i rozważał wszystkie dowody zebrane w sprawie i nie pominął żadnego z nich, zachowując nakazany ustawą obiektywizm w stosunku do stron procesowych. O. skazania oskarżonego E. S. nastąpiło nie tylko na podstawie dowodów o charakterze osobowym, ale także na dowodzie w postaci nagrania zapisu monitoringu. Argumentacja przedstawiona w pisemnych motywach wyroku była zgodna z zasadami logiki, zasadami doświadczenia życiowego, pozbawiona luk i niespójności. Wbrew twierdzeniom obrońcy, Sąd Rejonowy wszystkie dowody ocenił we wzajemnym powiązaniu, w sposób niebudzący jakichkolwiek zastrzeżeń, wyciągając z nich prawidłowe wnioski. Zaprzeczenie przez obrońcę związku (...) z przedmiotowym zdarzeniem było</p>		

bezzasadne w świetle zeznań zarówno pokrzywdzonego, jak i bezstronnego świadka A. C.. Bezspornym pozostawało, iż oskarżony przybył na miejsce zdarzenia po rozmowie telefonicznej z oskarżoną, nie budziło wątpliwości także to, iż oczekiwał on na zakończenie pracy przez pokrzywdzonego (w/w dowód z monitoringu). Jednocześnie, zgodnym z zasadami logiki i zgromadzonymi w sprawie dowodami pozostawało, iż wiedzę o tym gdzie i kiedy oczekiwać na A. K. czerpał on od M. P. (1). Wypowiedź oskarżonej, dotycząca tego, że A. K. „nie wyjdzie stąd żywy” pojawiła się zarówno w relacji pokrzywdzonego, jak i A. C.. To, że nie potwierdził tej groźby kolejny, trzeci już świadek, tj. M. D. nie mogło podważyć skutecznie depozycji wyżej wymienionych osób. Obdarzenie walorem wiarygodności zeznań pracowników sklepu (...) odnośnie tego, że oskarżona M. P. (1) pytała ich, kiedy dokładnie pokrzywdzony kończy pracę nastąpiło zgodnie z art. 7 kpk. Szczegółowe znacznie tej okoliczności dla prawidłowości zaskarżonego wyroku w odniesieniu do grafiku pracy pokrzywdzonego (a właściwie brak takiego znaczenia) – por. omówienie zarzutów 6 i 7. Udowodnienie oskarżonej sprawstwa przypisanego jej czynu nastąpiło w oparciu o dowody osobowe oraz zasady logiki związane z sekwencją i chronologią działań podejmowanych przez oskarżonego E. S., przy uwzględnieniu których Sąd Rejonowy słusznie stwierdził, że dane okoliczności faktycznie miały miejsce. Jednocześnie bezzasadne było stanowisko obrońcy sprowadzające się do uznania, że Sąd Rejonowy pominął okoliczności płynące z protokołu

powypadkowego z dnia 8 czerwca 2018 r., sporządzonego przez inspektora BHP T. K. i treści załączonego do niego oświadczenia świadka A. C., z których wynikać miało, że A. K. przygniół drzwiami oskarżoną M. P. (1). Pamiętać należało, iż bezspornym dla wszystkich stron procesu było to, że miało to nastąpić w czasie, w którym pokrzywdzony wykonywał swoje obowiązki służbowe jako ochroniarz w w/w sklepie związane z zatrzymaniem dwóch złodziei na gorącym uczynku. Oskarżona po tym zdarzeniu nie zwróciła się ani do swojej kierowniczk, ani do oskarżonego z prośbą o wyjaśnienie tej sytuacji, bądź o interwencję przełożonej. Wręcz przeciwnie, jak gdyby nic się nie stało, przystąpiła do pracy, co zarejestrowały kamery monitoringu. Dodatkowo przypomnieć należało, iż Sąd Rejonowy wcale nie przyjął, że oskarżony działał zupełnie bez powodu, lecz „z oczywiście błahego powodu” i analizował w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku znaczenie poprzednich wydarzeń i nieporozumień w pracy przez pryzmat motywu działania oskarżonego, dochodząc do prawidłowych wniosków, które Sąd Odwoławczy w pełni podziela.

Wniosek

- o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania,
 - o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonej P. poprzez uniewinnienie jej od zarzucanego jej czynu;

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
4.	- obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku pod postacią art. 399 § 1 kpk, poprzez brak uprzedzenia obecnych na rozprawie stron o możliwości zakwalifikowania czynu zarzucanego oskarżonemu S. jako mającego charakter chuligański, co pozbawiło obrońcę i oskarżonego S. możliwości złożenia przewidzianego w art. 399 § 2 kpk wniosku oraz złożenia i zgłoszenia dalszych wniosków dowodowych w tym wniosku o wywiad kuratora;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Przepis art. 399 § 1 kpk nakazuje uprzedzenie stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu i służy realizacji zasady lojalności procesowej wobec stron. Celem tego przepisu jest niezaskakiwanie stron zmianą kwalifikacji prawnej czynu w wyroku w stosunku do wskazanej w akcie oskarżenia. Przepis ten stanowi także przejaw zasady kontrydiktoryjności, gdyż umożliwia stronom zajęcie stanowiska w tej kwestii. Wreszcie stanowi on konkretyzację bardzo szeroko rozumianego prawa do obrony określonego w art. 6 kpk. W sytuacji zatem, gdy dotychczasowa kwalifikacja prawna jawi się jako		

nieadekwatna do ustalonego stanu rzeczy, uruchamia się obowiązek zawarty w treści art. 399 § 1 kpk. W przedmiotowej sprawie, zdaniem Sądu Okręgowego, nie mogło być mowy o zaskoczeniu oskarżonego i jego obrońcy spowodowanym przyjętą przez Sąd Rejonowy kwalifikacją czynu oskarżonego w zaskarżonym wyroku, a tym bardziej o braku możliwości realizacji prawa do obrony oskarżonego w kontekście przypisanego mu finalnie zachowania. Rozważając ów zarzut przypomnieć należało, iż pełnomocnik oskarżyciela prywatnego na rozprawie w dniu 4 września 2019 r. złożył wniosek o rozważenie zmiany kwalifikacji prawnej czynu E. S., poprzez uznanie, iż miał on charakter czynu chuligańskiego (k. 324). Nie była to zatem nowość dla obrońcy i oskarżonego, determinująca zupełnie inny kierunek prowadzonej obrony. Od początku procedowania w przedmiotowej sprawie znane były okoliczności zdarzenia, takie jak: działanie pod sklepem (...), w środku dnia, przy obecności wielu postronnych, obcych dla stron osób, prowadzące do wnioskowania o chociażby rozważeniu zasadności zakwalifikowania takiego czynu jako występku chuligańskiego. Wszystkie okoliczności uznania przez Sąd Rejonowy czynu oskarżonego za występki chuligański były podnoszone od początku procesu – tj. działanie w miejscu publicznym, z oczywiście błahego powodu. Wyrok Sądu Rejonowego zapadł w dniu 6 lutego 2020 r. Obrońca miał zatem kilka miesięcy, aby realizować obronę oskarżonego – chociażby poprzez złożenie wniosku o przeprowadzenie wywiadu kuratora (z postulatu przeprowadzenia tego

dowodu wycofał się na rozprawie apelacyjnej).		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego S. poprzez wyeliminowanie z opisu czynu elementów wskazujących na chuligański charakter zarzucanego oskarżonemu czynu oraz wymierzenie oskarżonemu kary zasadniczej grzywny i złagodzenie wysokości środka kompensacyjnego do kwoty 3 tysięcy złotych;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
5.	- obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku pod postacią art. 413 § 2 pkt 1 kpk, poprzez nieprecyzyjne określenie czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku, polegające na pominięciu w jego opisie znamion przestępstwa polegającego na działaniu w warunkach czynu chuligańskiego, tj. z art. 57a § 1 kk, tj. działania publicznie i bez powodu albo z oczywście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Opis czynu oraz jego kwalifikacja prawna zawarta w akcie		

oskarżenia są tylko swego rodzaju wstępnym punktem wyjścia dla Sądu ferującego wyrok, która determinuje rozważanie znamion danego przestępstwa w konkretnym działaniu oskarżonego, w określonych okolicznościach, miejscu i czasie, a która to winna finalnie doprowadzić do jednoznacznych ustaleń. Sąd Rejonowy nie stwierdził naruszenia treści art. 413 § 2 § 1 kpk w przedmiotowej sprawie, albowiem zakwalifikowanie czynu oskarżonego jako występku z art. 57a § 1 kk, było w pełni możliwe, nie stanowiło wyjście poza granice aktu oskarżenia i znalazło swoje odzwierciedlenie w pkt I zaskarżonego wyroku oraz w jego uzasadnieniu, stanowiącym integralną część orzeczenia. W opisie czynu zawarto, iż oskarżony popełnił czyn z art. 157 § 2 kk uderzając pokrzywdzonego co najmniej dwukrotnie pięścią w twarz, przy czym miało miejsce przy ul. (...) w Ł., co powoduje, iż znamiona występku chuligańskiego, w tym znamię „publicznie” pozostaje bezsporne i możliwe do wyprowadzenia z pkt I wyroku bez jakichkolwiek wątpliwości, w szczególności przy uwzględnieniu natężenia ruchu na jednej z głównych ulic tegoż kilkudziesięciotysięcznego miasta, przy jednym z najczęściej uczęszczanych przez mieszkańców miasta i ościennych gmin supermarketów. Nie jest to co prawda ulica (...) w W., aczkolwiek lokalne uwarunkowania i gęstość zabudowy również są inne, i nie sposób dostrzec tej analogii.

Wniosek

<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego S. poprzez wyeliminowanie z opisu czynu elementów wskazujących na chuligański charakter zarzucanego oskarżonemu czynu oraz wymierzenie oskarżonemu kary zasadniczej grzywny i złagodzenie wysokości środka kompensacyjnego do kwoty 3 tysięcy złotych;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>6.</p>	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych sprawy, mający wpływ na treść wyroku i tym samym błędne ustalenie, że w dniu 11 maja 2018 roku w Ł. oskarżony umyślnie pobił oskarżyciela prywatnego, a oskarżona P. ułatwiła mu dokonanie przestępstwa, wskazując mu godzinę zakończenia pracy A. K.;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Umyślność po stronie oskarżonego, uderzającego pięściami pokrzywdzonego, pozostawała bezdyskusyjna. Skarżący nie przedstawił żadnych merytorycznych argumentów, alby podważyć to ustalenie. To, czy oskarżona wiedzę o tym, kiedy pokrzywdzony wyjdzie z pracy czerpała z grafiku, czy z rozmowy z innymi pracownikami, nie sposób uznać za okoliczność mającą</p>		

<p>wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia. Kluczowe znaczenie ma ułatwienie przez nią popełniania czynu zabronionego oskarżonemu, które nastąpiło poprzez wskazanie, o której godzinie pokrzywdzony opuścił miejsce pracy. Musiała zdawać sobie także sprawę jak jej konkubent wykorzystał te informacje. Logika tego ustalenia również pozostawała zgodna z art. 7 kpk, w świetle zeznań świadków A. C. i A. K., zgodnie z którymi oskarżona M. P. (1) miała powiedzieć, że jej współpracownik A. K. „nie wyjdzie stąd żywy”.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonej P. poprzez uniewinnienie jej od zarzucanego jej czynu;</p> <p>- o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego S. poprzez wyeliminowanie z opisu czynu elementów wskazujących na chuligański charakter zarzucanego oskarżonemu czynu oraz wymierzenie oskarżonemu kary zasadniczej grzywny i złagodzenie wysokości środka kompensacyjnego do kwoty 3 tysięcy złotych;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>7.</p>	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych sprawy, mający wpływ na treść wyroku, polegający na błędnym</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p>

	ustaleniu, że A. K. jest pracownikiem zewnętrznym i jego grafiku pracy nie można zobaczyć w sklepie (...), w sytuacji gdy sam oskarżyciel prywatny zeznał, że jest pracownikiem sklepu (...);	# niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>W przedmiotowej sprawie priorytetowe znaczenie miało to, iż Sąd Rejonowy dysponował dowodem w postaci nagrania z zapisu z monitoringu, na którym widocznym pozostawało, iż oskarżony czekał na opuszczenie miejsca pracy przez pokrzywdzonego. Widoczna pozostawała również godzina opuszczenia przez pokrzywdzonego miejsca pracy. To czy A. K. pracował w sklepie (...) zatrudniony bezpośrednio, czy przez zewnętrzną firmę ochroniarską, jak również to czy grafik jego zmian był dostępny dla wszystkich innych pracowników nie sposób uznać za okoliczność mającą znacznie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia. Przez prymat argumentacji obrońcy przypomnieć należało o treści zeznań A. C., która wskazała, iż grafik pracy pracowników wisi w biurze, zaś klucze do biura ma tylko kierownik sklepu i do biura tego wchodzi w obecności kierownika k. 219). Bezspornie oskarżony E. S. przybył do miejsca pracy swojej konkubiny M. P. (1) po rozmowie telefonicznej z wyżej wymienioną. Świadomość i dostępność dla innych pracowników grafiku pracy pokrzywdzonego nie umniejsza w żaden sposób winy ani oskarżonego E. S., ani M. P. (1). Aby zarzut apelacyjny był skuteczny skarżący musi wykazać</p>		

<p>w jaki sposób jego uwzględnienie wpłynęłoby ewentualnie na treść zaskarżonego wyroku. Tylko wtedy podnoszenie argumentów dotyczących konkretnych kwestii ma rację bytu. Warunek nie został spełniony w tej sprawie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonej P. poprzez uniewinnienie jej od zarzucanego jej czynu;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>8.</p>	<p>- rażąca surowość orzeczonej wobec oskarżonego E. S. karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczenie środka kompensacyjnego w wysokości 8 tys. złotych w sytuacji, gdy działanie oskarżonego S. było podyktowane faktem, że jego partnerka życiowa oskarżona P. została uderzona drzwiami przez oskarżyciela prywatnego, a ponadto oskarżony nie jest zdemoralizowany i cieszy się pozytywną opinią w miejscu zamieszkania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ze szczegółowej analizy całokształtu materiału dowodowego wynika,</p>		

iż w realiach niniejszej sprawy, karą rażąco surową nie jest kara 4 miesięcy pozbawienia wolności, a tylko w takiej sytuacji jej wymiar mógłby zostać skorygowany w postępowaniu odwoławczym. Rażąca niewspółmierność kary jest uchybieniem, o którym można mówić jedynie wówczas, gdy suma zastosowanych kar i środków karnych, wymierzonych za popełnione przestępstwo, nie odzwierciedla należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz nie zapewnia realizacji celów kary. Ponadto, orzeczona kara lub środek karny mogą być uznane za niewspółmierne, gdy nie uwzględniają w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnionego czynu, jak i osobowości sprawcy. Dokonany przez Sąd I instancji wybór rodzaju kary zasadniczej i określenie wymiaru tejże kary nie budzi jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu Odwoławczego. Pisemne motywy zaskarżonego wyroku w pełni przekonują, iż Sąd Rejonowy przesłankom łagodzącym oraz obciążającym tego oskarżonego nadał właściwą rangę i znaczenie oraz w należyty sposób uwzględnił kodeksowe kwalifikatory dyrektyw wymiaru kary, które wpływają na jej wymiar. Kara ta zawiera w sobie ładunek dolegliwości koniecznej dla pełnego uświadomienia oskarżonemu konieczności poszanowania przepisów prawa. Czyn oskarżonego E. S. bezsprzecznie cechował bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości. W niniejszej sprawie wysoki był również stopień zawinienia. Działanie publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazanie rażącego lekceważenia porządku prawnego, mające swoje odzwierciedlenie w poczynionych przez Sąd ustaleniach,

powinny rzutować na ocenę społecznej szkodliwości czynu, a tym samym na rodzaj i wysokość wymierzonej sprawcy kary. Krótkoterminowa, aczkolwiek bezwzględna kara pozbawienia wolności, winna uzmysłwić oskarżonemu naganność jego zachowania. W ocenie Sądu Okręgowego, trudno wyobrazić sobie bardziej dobitny przykład zasadności wymierzenia oskarżonemu za czyn z art. 157 § 2 kk kary pozbawienia wolności, a taki rodzaj i wymiar kary ustawodawca za ten czyn przewidział w w/w przepisie, przy czym orzeczone przez Sąd I instancji kara 4 miesięcy pozbawienia wolności mieści się w 1/6 ustawowych widełek (do 2 lat pozbawienia wolności). Zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności miało charakter fakultatywny, a nie obligatoryjny. Tylko wtedy istnieją podstawy do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, jeśli są podstawy do prognozowania, że cele kary zostaną w ten sposób osiągnięte. W przedmiotowej sprawie okoliczności zdarzenia i postawa oskarżonego prezentowana w toku niniejszej sprawy prowadziła do wniosku, iż kara jedynie kara bezwzględna spełni swoje cele. W stosunku od oskarżonego aktualne pozostawało także ograniczenie podmiotowe statutowane treścią art. 69 § 4 zd. 2 kk, w myśl którego wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W ocenie Sądu

Okręgowego, w przedmiotowej sprawie nie doszło do takiego nagromadzenia obiektywnych okoliczności łagodzących, tak przedmiotowych, jak i podmiotowych, że ich łączna ocena pozwalałaby na odstępnie od wyprowadzanej ze wskazanego unormowania, zasady nieobdarzenia sprawców występów o charakterze chuligańskim warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności. Z całą stanowczością podkreślić należy, że oskarżony nie działał w anormalnej sytuacji motywacyjnej, byli w pełni świadomi swego zachowania i rozumiał jego znaczenie, działał z wyjątkowym stopniem nasilenia przemocy, działając publicznie, okazując tym samym rażące lekceważenie dla porządku prawnego. Z nadzwyczajną łatwością podjął także decyzję o pobiciu osoby znacznie od siebie starszej i słabszej fizycznie, nie próbując nawet wyjaśnić nieprzyjemnej sytuacji pracowniczej swojej konkubiny za pomocą rozmowy. W przypadku oskarżonego brak jest również przyczyn natury zdrowotnej lub rodzinnej, które mogłyby pozwolić na założenie, iż w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony wypadek w rozumieniu art. 69 § 4 kk. We wniesionej apelacji skarżący nie przedstawił także argumentów, dlaczego uważa, że orzeczony wobec oskarżonego E. S. środek kompensacyjny z pkt I zaskarżonego wyroku w wysokości 8.000 zł jest rażąco surowy. Nie wskazał ani na charakter doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń, ani na skutki zdarzenia, proces i koszty leczenia pokrzywdzonego, ani na rozmiar doznanych przez niego cierpień psychicznych i fizycznych, warunkujących

konieczność miarkowania i korekty rozstrzygnięcia Sądu I instancji w tym względzie.	
Wniosek	
- o wymierzenie oskarżonemu kary zasadniczej grzywny i złagodzenie wysokości środka kompensacyjnego do kwoty 3 tysięcy złotych;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

bezzasadność wniesionych apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	<p>Na podstawie art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 3 ust. 1 oraz art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd Okręgowy zasądził na rzecz Skarbu Państwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od E. S. 120 zł; - od M. P. (1) 225 zł; - o oskarżyciela prywatnego 60 zł; <p>tytułem opłat za postępowanie odwoławcze.</p>

7. PODPIS